

Teza: Cofnięcie odwołania

Cofnięcie złożonego odwołania, w przypadku, gdy nie zachodzą przyczyny określone w art. 439 lub 440 kodeksu postępowania karnego, tj. bezwzględna przyczyna odwoławcza lub rażąca niesprawiedliwość orzeczenia powoduje, że sąd pozostawia odwołanie bez rozpoznania.

POSTANOWIENIE

z dnia 23 marca 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Leszek Korczak

Sędziowie: SWSD Joanna Pilewska

SWSD Daniela Sosin /sprawozdawca/

Protokolant: Adam Wolan

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2021 r. na rozprawie sprawy

radcy prawnego P. P. ((...)) (...))

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

z powodu odwołania Pokrzywdzonej K. K. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt OSD/ D 182/19, na skutek cofnięcia odwołania przez Pokrzywdzoną:

I.

pozostawia odwołanie bez rozpoznania.

II.

kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciążono Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

UZASADNIENIE

p postanowienia z dnia 23 marca 2021 r.

Na rozprawie w dniu 23 marca 2021 r. Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego rozpatrywał sprawę radcy prawnego P. P. obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu Zasad Etyki Radcy Prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Rozprawa została wyznaczona na skutek złożenia w dniu 23 lipca 2020 r. odwołania przez Pokrzywdzoną K. K. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej

Izby Radców Prawnych w W. z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt OSD D 182/19. Zaskarżonym orzeczeniem radca prawny P. P. został uznany winnym zarzucanego mu czynu, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne jako czyn sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za ten czyn na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych wymierzono radcy prawnemu P. P. karę pieniężną w wysokości 6 500 zł (sześć tysięcy pięćset złotych).

Pismem z dnia 24 września 2020 r. Pokrzywdzona K. K. cofnęła złożone odwołanie. Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że nie zachodzą przyczyny określone w art. 439 lub 440 kodeksu postępowania karnego, tj. bezwzględne przyczyny odwoławcze lub rażąca niesprawiedliwość oraz spełnione są wymogi dotyczące zasad cofnięcia odwołania określone w art. 431 § 2 i 3 kpk. Wobec powyższego na podstawie art. 432 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych Wyższy Sąd Dyscyplinarny pozostawił ww. odwołanie bez rozpoznania.

Kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym, zgodnie z przepisem art. 70

⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych obciążono Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.